

ת"פ 55849/12/15 - מדינת ישראל נגד ודים ורטילני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 55849-12-15 מדינת ישראל נ' ורטילני
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ודים ורטילני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד כץ בן משה

ב"כ הנאשם עו"ד דניאל חקלאי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כתב האישום

1. כתב האישום המתוקן מיום 3.5.17 מייחס לנאשם ארבעה אישומים.

ביום 10.11.15 טס אלכסיי צ'ופרוב (להלן: "מר צ'ופרוב") לקייב ולא שב ארצה נכון למועדים המנויים בכתב האישום.

על פי האישום הראשון, עובר ליום 15.11.15, במועד שאינו ידוע למאשימה, זייף הנאשם תעודת זהות בכך שהדביק לתעודה הנושאת את פרטיו של מר צ'ופרוב תמונה של אחר שזהותו ידועה למאשימה (להלן: "תעודת הזהות המזויפת").

בנסיבות אלה יוחסה לו עבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי האישום השני, ביום 15.11.15 בשעה 17:32 לערך רכש הנאשם מוצרים בבית העסק "ויינקום אלטדה"

ושילם תמורתם סך של 68 ₪ באמצעות כרטיס החיוב המסתיים בספרות 8233 של חברת ישראלכרט השייך למר צ'ופרוב.

משכך יוחסה לנאשם עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיס חיוב**").

על פי האישום השלישי, ביום 16.11.15 רכש הנאשם מט"ח בבית העסק להמרת כספים קרדיט בע"מ ברחוב ביאליק 19 ברמת גן, לאחר שהזדהה באמצעות תעודת הזהות המזויפת.

בשעה 18:55 רכש הנאשם מט"ח בסכום של 1,999 ₪ ושילם באמצעות כרטיס חיוב המסתיים בספרות 3683 של חברת לאומי קארד השייך למר צ'ופרוב.

בשעה 19:03 רכש הנאשם מט"ח בסכום של 1,535 ₪ ושילם באמצעות כרטיס חיוב המסתיים בספרות 4625 של חברת לאומי קארד השייך למר צ'ופרוב.

בשעה 19:03 רכש הנאשם מט"ח בסכום של 1,212 ₪ ושילם באמצעות כרטיס חיוב המסתיים בספרות 8233 של חברת AMEX השייך למר צ'ופרוב.

משכך יוחסו לנאשם עבירות של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עביר לפי סעיף 441 רישא לחוק, שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק והונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב.

על פי האישום הרביעי, עובר ליום 9.12.15, במועד שאינו ידוע למאשימה, נגנבו לבנימין שצקי פנקסי המחאות (להלן: "**ההמחאות**").

ביום 9.12.15 החזיק הנאשם בביתו רכוש כדלקמן: מדפסת, 63 כרטיסי פלסטיק עם פס מגנטי, מארזי כרטיסים עם פס מגנטי, מכשיר לספירת שטרות, מסמכים שונים, פנקסי המחאות וכרטיסי אשראי על שמם של מר צ'ופרוב ורעייתו ותעודת הזהות המזויפת, 10 המחאות של בנימין שצקי, 10 כיסויים בלמינציה של תעודות זהות ו-10 ספחים ריקים של תעודות זהות.

משכך יוחסו לנאשם עבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 18 לחוק כרטיס חיוב והחזקת נכס חשוד כנגנב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם כפר בזיוף תעודת הזהות וטען, שזו נתפסה בשקית השייכת לבת זוגו של מר צ'ופרוב.

הנאשם הכחיש, כי הוא אשר ביצע את המעשים באישומים 2-3, וטען, וכי אינו האדם המצולם במצלמות האבטחה של בתי העסק.

הוכחש, כי הציוד שנתפס ברשות הנאשם משמש לזיוף כנטען באישום הרביעי.

תמצית טענות הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** ביקשה להרשיע את הנאשם בהתבסס על מארג הראיות שהובאו על ידה.

דו"ח החיפוש הינו מפורט ביותר וברור מה נתפס ברכב ומה נתפס בבית וכך גם יתר הדו"חות והמזכרים וברור

שהמעטפה שנתפסה הייתה פתוחה ולא סגורה, כפי שטען הנאשם.

בגרסתו הראשונה הנאשם מסר שהמעטפה אינה שייכת לו אך לא מסר למי היא שייכת ואיך הגיעה אליו. רק בחקירותיו נתן הסבר שגב' צ'ופרוב הביאה לו אותה לבקשת בעלה.

תעודת הזהות המזויפת נמצאה בביתו של הנאשם, בתוך ארגז בפינת האוכל, ולא כחלק מאותה מעטפה ברכב כפי שטען הנאשם (ת/6).

לגבי האישומים הראשון והרביעי הוכח בחוות דעתה של הגב' מדמוני שתעודת הזהות מזויפת, וכי מדובר בספחים מקוריים לתעודת זהות על נספחיהם.

לגבי האישום הרביעי ביקשה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם רק בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיס אשראי ביחס ל- "10 כיסויים בלמיניציה של תעודות זהות ו- 10 ספחים של תעודות זהות".

לגבי האישומים השני והשלישי, הזיהוי של הנאשם הוא וודאי, על ידי השוטרים, חברו זילבן ואף רעייתו של הנאשם במהלך עדותה בבית המשפט. הזיהוי על ידי זילבן במהלך חקירתו במשטרה היה אותנטי וביקשה לדחות טענותיו בדבר לחץ בחקירה וקשיים בשפה העברית.

ביקשה לדחות טענות הנאשם לפגיעה בזכויותיו בטרם החקירה הראשונה, שכן ניתן לו ייעוץ טלפוני ולאחר מכן המתינו לב"כ ובהמשך משסירב למסור גרסה המתינו עוד עד שנועץ בב"כ שוב בתחנת המשטרה.

אשר לחיפוש, הנאשם בחר ברעייתו כעדה יחידה לחיפוש. הפרטים שמסר לבלשים מחזקים את אמינות הרשום בדו"חות אלה, שכן לשוטרים אין דרך לדעת אותם אלמלא מסר אותם הנאשם. הנאשם תיאם גרסה עם רעייתו בנוגע לחיפוש ולכן יש לדחות גרסת השניים בעניין זה.

ביקשה לדחות גרסת הנאשם שלא מתיישבת עם הראיות בתיק. העובדה שהשקית נשמרה ברכב לא מתיישבת עם העסקאות שבוצעו בכרטיסי האשראי שהיו בתוכה.

ניסיון הנאשם לטעון, כי התמונה בתעודת הזהות המזויפת אינה שייכת לזילבן היא מופרכת, שכן רעייתו וזילבן עצמו מאשרים שהתמונה היא של זילבן.

הנאשם לא מסר את פרטיהם של מר וגב' צ'ופרוב לא בחקירתו ולא לאחר מכן ויש להניח, כי לא היה באלה לסייע להגנתו.

4. **ב"כ הנאשם** ביקש לזכות את הנאשם מכל האישומים המיוחסים לו.

לגבי האישום הראשון, אף אם מדובר בתעודת זהות מזויפת, היא נתפסה במעטפה סגורה והיא שייכת לגב' צ'ופרוב. הגם שלא עלה בידי ההגנה להביא עדה זו לעדות, ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל למאמצי ההגנה לעשות כן.

לגבי האישומים השני והשלישי, האדם המצולם במצלמות האבטחה של בתי העסק אינו הנאשם.

בעניין זה ביקש ב"כ הנאשם שלא יתן משקל לזיהוי על ידי חוקרי המשטרה.

אשר לאישום הרביעי, מהראיות עולה שהפריטים המפלילים לכאורה נתפסו באותה מעטפה סגורה ולכל הפחות קם ספק סביר לגבי הקשר שלהם לנאשם.

דו"חות הפעולה נרשמו על ידי השוטרים לאחר החיפוש, בתחנת המשטרה, ובחלוף מספר שעות ולכן לא מן הנמנע שהיו אי דיוקים ועל כן ביקש שבית המשפט ינהג בהם בספקנות. השוטר אזולאי שהה במחיצתו של השוטר מעודה בקומה השנייה ליד חדרה של רעיית הנאשם עד להגעת השוטרת ולא רשם מזכר לגבי הפעולות בהן היה מעורב.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל את גרסת הנאשם לגבי החיפוש והתפיסה, לרבות מציאת מעטפה סגורה ובה תעודת הזהות המזויפת. רעיית הנאשם לא הייתה עדה לחיפוש ולכן יש לתת משקל נמוך לגרסאות השוטרים לגבי החיפוש או לערוך איזונים ולפסול את הראיות שנתפסו בחיפוש בשל העובדה שלא היו שני עדים כנדרש כחוק.

ביקש לקבוע, כי לא ניתן לשלול את האפשרות שתעודת הזהות המזויפת והמוצגים האחרים נתפסו במעטפה הסגורה ברכב ונמסרו לנאשם על ידי גב' צופרוב. הנאשם החזיק במעטפה מבלי שידע מה היא מכילה.

מדו"ח הפעולה של אבבה ביקש ללמוד, כי למעט הכסף לא נתפס דבר בבית אלא ברכבו של הנאשם ולכן יש לתת משקל נמוך ליתר דו"חות השוטרים.

בחקירת הנאשם נרשם בכתב יד "כמו שציינתי אשתי היתה במהלך כל החיפוש בחדר השינה ולא נתנו לה לצאת משם". החוקר אונגר שגבה את העדות לא אישר שזה כתב ידו, אולי זה החוקר שהיה לצידו, אולי נתנו לנאשם לרשום, כך או כך לטענת ב"כ הנאשם הדבר מניח תשתית לזיכוי הנאשם מסעיפי האישום 1 ו- 4.

אשר לאישומים 2-3 הזיהוי שערכו השוטרים בנון ומונקר הוא בעייתי, כי הם כלל לא חקרו את הנאשם, הם רק היו בצוות החקירה ועל כן יש להטיל ספק בעוצמת הזיהוי שלהם.

זילבן סבל מכאבים עזים, לא ידע שהוא חולה, אינו שולט בשפה העברית ולא ידע על זכותו למתורגמן, ולכן יש לראות בכך לחץ נפשי ופיזי ולא לתת משקל ממשי לדבריו במשטרה לגבי זיהוי הנאשם בסרטון שהוצג לו ולהעדיף את גרסתו בבית המשפט לפיה האדם דומה לנאשם במבנה גוף בלבד.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל למחדלי החקירה בתיק. הנאשם ביקש לבצע בדיקת טביעת אצבעות וזו לא בוצעה. החוקר מונקר הודה שהמשטרה לא ממש ניסתה ליצור קשר עם מר צו'פרוב. השוטר משריקי ערך לעצמו מעין מזכר פנימי במהלך החיפוש כדי לא לשכוח לכתוב דברים בצורה מדויקת במזכר הרשמי או בדו"ח הפעולה הרשמי שהוא ממלא לאחר מכן בתחנת המשטרה. תרשומת זו לא הוגשה והיא הראיה הטובה ביותר.

מרבית המוצגים שנתפסו, הסתבר שנמסרו לנאשם כדין ולכן הוחזרו לו וביקש להעניק לכך משקל.

פרשת התביעה

5. במסגרת פרשת התביעה העידו העדים אלירן בנון, לביאה מדמוני, נאור אזולאי, משה כהן, אבבה ידנקו, ברק צברי, אביהו מעודה, שניר משריקי, גלעד אונגר, יורי גולברג, אבי מונקר וסרגיי זילבן. כן הוגשו המוצגים ת/1 עד ת/31.

פרשת ההגנה

6. בפרשת ההגנה נשמעו עדויות הנאשם ורעייתו, הגב' מזורוב אוקסנה, וכן הוגשו הראיות נ/1 עד נ/6, שעניינן המחאות שנמצאו ברשות הנאשם ואשר התברר שנמסרו לנאשם כדין.

במסגרת פרשת הגנה התרתי העדתה של הגב' צ'ופרוב, גרושתו של מר צ'ופרוב, בהיוועדות חזותית לאחר שזו סירבה להגיע לארץ למסור עדותה, והדיון אף נדחה לצורך כך, אך העדה לא הייתה זמינה, לא נוצר איתה הקשר חרף מאמצים ולכן לא נשמעה עדותה.

דין והכרעה

א. חוקיות החיפוש

7. סעיף 26(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**") קובע, כדלקמן:
"חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם-

...

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך".

8. סעיף 28 לפקודה מוסיף:

"תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם".

9. החובה לערוך חיפוש בפני שני עדים הינה חובה מהותית ומטרתה בקרה על החיפוש בשני מובנים: האחד, שמירה מפני פגיעה מיותרת בפרטיותו, קניינו ולעיתים גם בגופו של האדם שבביתו נערך החיפוש; השני, בקרה על מהלכי החיפוש. בקרה כזאת תאפשר שמירה על תקינות החיפוש וכן תבטיח שלא תועלינה טענות כנגד התנהלות השוטרים.

ולכן "על השוטר להסביר לאדם הנוגע בדבר כי החוק מחייב נוכחות עדים בעת החיפוש וכי ניתן לוותר על נוכחותם רק על-פי בקשה מפורשת של בעל המקום" (יעקב קדמי בספרו **על סדר הדין הפלילי - חלק ראשון** (מהדורה מעודכנת, תשס"ח), חלק ב', בעמ' 684).

10. מדו"ח הפעולה של השוטר **כהן משה (ת/1)** עלה, שבמהלך תצפית ראה את הנאשם ניגש לרכב והוא ערך בו חיפוש בנוכחות הנאשם.

בעדותו בפניי אישר שהיה מעורב בחיפוש ברכבו של הנאשם ואינו זוכר פרטים למעט מה שרשם בדו"ח הפעולה. העד עומת עם דו"ח של השוטר אבבה לפיו, בחיפוש בבית לא נתפס דבר למעט כסף שנמסר לרעייתו של הנאשם וזה השיב שאינו זוכר, וכי הפריטים שתפס בדירה, אלה הפריטים שסימן כמוצג ומצוינים בדו"ח הפעולה. לדבריו, מאז המעבר לרישום דו"חות ממוחשבים, רישום הדו"חות נעשה בתחנה.

11. מדו"ח פעולה של השוטר **ידנקו אבבה (ת/2)** עלה שזה נטל חלק בתצפית על רכבו של הנאשם ובחיפוש בתוך הבית והתייחס לכסף שנתפס על ידו בבית ולא ליתר המוצגים, והפנה לדו"ח הפעולה של השוטר משה כהן (ת/1).

בעדותו בפניי הוסיף ששימש כראש צוות בילוש ביחידת צבר של מג"ב בפתח תקווה. העד אישר, כי תפס מסמכים וכסף בחיפוש ברכב, וכי בחיפוש בבית לא נתפס דבר למעט הכסף שנמסר לנאשם.

12. מדו"ח הפעולה של השוטר **אביהוא מעודה (ת/5)** עלה, שהם נכנסו עם הנאשם לביתו עם צו החיפוש, בסריקה ראשונית ראו שרעייתו במיטה, לא לבושה, ולכן הורו לה להישאר במיטה עד שתגיע שוטרת שתלווה אותה. הוא והשוטר אזולאי המתינו מחוץ לחדר. לאחר הגעת השוטרת ביצעו את החיפוש בקומה העליונה והתחתונה ונתפסו מוצגים שונים.

בעדותו בפניי מסר שאינו זוכר את האירוע והפנה לדו"ח הפעולה. לדבריו, לא נטל חלק בשלב החיפוש ברכב. בחקירתו הנגדית אישר, כי רשם רק את מה שראה שנתפס במהלך החיפוש ולכן אין התייחסות לתפיסת מוצגים בפינת האוכל, או תפיסת תעודת זהות מזויפת.

לאפשרות שרעיית הנאשם לא נכחה בחיפוש למטה אלא רק הנאשם השיב "כנראה שזה מה שהיה, אם היא הייתה בחדר אז נכון". בחקירתו החוזרת מסר שאינו יודע לומר באיזה שלב הצטרפה רעייתו של הנאשם לחיפוש ובאיזה חלקים שלו נטלה חלק.

13. מדו"ח פעולה של השוטר **שניר משריקי (ת/6)**, עלה שהציגו לנאשם את הצו ושאלו מי העדים שירצה לצרף לחיפוש והלה השיב שאישתו. מאחר שאישתו הייתה במיטה, לא לבושה, הם המתינו להגעת שוטרת, ובזמן זה שני שוטרים שמרו במבואה לחדר. הנאשם מסר שבנה של אשתו אוטיסט ולכן הם כלל לא העירו אותו. בשלב זה ניגשו לרכב וערכו בו חיפוש והפנה לדו"ח של משה כהן בעניין. לאחר מכן נעשה החיפוש בבית, כאשר השוטרת התלוותה לאשת הנאשם והפנה לדו"ח של ידנקו אבבה ואביהוא מעודה. בין המוצגים שנתפסו היו כרטיסי פלסטיק מסוגים שונים, מכשיר לספירת כספים, מסמכים שונים על שם צ'ופרוב, צילום תעודת זהות של צ'ופרוב, תעודת זהות של צ'ופרוב שנחזית להיות מזויפת ופנקסי צ'קים על שם אנשים שונים.

ת/8 דו"ח החיפוש ובו רעיית הנאשם חתומה כעדה לחיפוש, וזאת לבקשת הנאשם שזו תשמש כעדה יחידה מטעמו. ת/7 זכ"ד של העד ובו המשך רשימת המוצגים שנתפסו בהמשך למפורט בת/8.

מעדותו של משריקי בפניי התרשמתי משוטר יסודי בעבודתו. הצוות הגיע לבצע צו חיפוש. את המוצגים שתפס סימן שמ/1 עד שמ/11. לדבריו, הנאשם ורעייתו היו עדים לחיפוש (עמ' 23) והם צפו בחיפוש ונכחו עם השוטרים בכל חדר. תגובת הנאשם לתפיסת המוצגים הייתה שהוא "**ימסור הסברו בחקירה**", כאמור בת/6, הוא ראה לנכון לציין את הדברים אך אין לו מושג למה התכוון הנאשם והוא גם לא שאל את הנאשם לפשר האמירה. בזמן שהחשוד ניגש לרכבו החל הליך החיפוש.

את הדו"ח רשם במשרד הבילוש. לדבריו "כל מוצג, צינתי, השתדלתי לרשום גם היכן נרשם ולדייק היכן נתפס ואיך נתפס ובאיזו צורה נתפס" (עמ' 22 שורות 14-15). מאחר שרישום הדו"ח הוא בתחנה "מה שאנחנו עושים - או מצלמים את מקום התפיסה או שרושמים בצד ואח"כ במשרד כשאתה עורך את הדו"ח אתה יודע היכן נתפס" (עמ' 22 שורות 18-19).

לגבי אופן רישום מוצגים ומידת הפירוט שלהם הסביר "במידה והמוצג מורכב מכמה דברים, אני רושם את הכמות. למשל כרטיסים, כמה כרטיסים נתפסו, מוצג - היכן נתפס, כיצד הוא היה מונח, מבחינת מאגד לא מאגד, אריזה לא אריזה, בתפזורת, דברים מסוג זה, וכמובן ביחס לבית - היכן נתפס, באיזה חדר, דברים מסוג זה" (עמ' 22 שורות 22-24). כשמסיימים את החיפוש מגיעים לתחנה ויושבים לכתוב את הדו"ח. לדבריו לא יכול להיות שהוקפץ לאירוע אחר בטרם רשם הדו"ח מאחר שמסירת החשוד בתחנה היא לאחר רישום הדו"ח. ואם יש אירוע דחוף נוסף אזי "העדיפות היא השוטר שהיה בחיפוש ותפס את המוצגים ישאר בתחנה" (עמ' 25 שורה 6-14). אינו זוכר אם צילמו את מקום התפיסה.

לגבי הרישום מסר שרושם לעצמו ולאחר מכן מעלה על הכתב כדו"ח, וכי אינו מצרף את הרישום לדו"ח בהמשך. שלל אפשרות לבלבול במוצגים בשל ריבויים.

על שלב הצטרפותה של רעיית הנאשם לחיפוש סיפר "ברגע שהחשוד אותר, כשהוא ניגש לרכב, הקפאנו מצב ליד הרכב, כי ברכב היה כסף רב... והאישה - בשלב ראשון הייתה בחדרה, אז לפי דוח הפעולה ומה שאני זוכר, לא הייתה לבושה, אז הקפאנו מצב עד שתגיע השוטרת. ברגע שהייתה אפשרות שהיא תתלבש, התחלנו בחיפוש". בהמשך לא נרשם אפה האישה "אבל היא הייתה בדירה, אבל התחלנו בחיפוש כששניהם עדים לחיפוש. אני לא יודע באיזה חלק בבית היא הייתה" (עמ' 22 שורה 27 עד עמ' 23 שורה 5).

העדים תפקידם לצפות בשוטרים עורכים את החיפוש, לראות מה נתפס, והם מלווים אותם בכל חדר אליו נכנסים השוטרים.

העד לא נטל חלק בחיפוש ברכב. העד אינו זוכר אם השוטרים שערכו חיפוש ברכב הכניסו את המוצגים לתוך הבית. העד אינו זוכר אם נותר בבית כל העת או שיצא לרכב בעת החיפוש.

הוטח בו שלא נרשם בדו"ח שרעיית הנאשם לאחר שהתלבשה התלוותה לחיפוש למטה והשיב "לא זוכר".

העד שלל אפשרות שרעיית הנאשם לא הייתה עדה לחיפוש "לא, היא הייתה עדה. אין מצב שהיא לא הייתה עדה. הייתה עדה לחיפוש, גם לפי בקשת החשוד".

14. השוטר נאור אזולאי, רשום בת/8 כמי שנטל חלק בחיפוש וזומן כעד הגנה. לא ערך דו"ח ולא זכר דבר. העד הסביר, כי לו נכח בחיפוש כטענת הנאשם היה עורך מזכר בנושא ואם לא רשם דבר סימן שרק סייע אבל לא נטל חלק בחיפוש.

15. מזורב אוקסנה, רעיית הנאשם, אישרה שעשו חיפוש בחדר השינה בנוכחותה ולקחו דברים. לא ראתה את החיפוש ביתר חלקי הבית. הכחישה שנכחה בחיפוש בקומה התחתונה של הבית "... ואחרי זה שירדתי למטה... הם יצאו עם הדברים שהם לקחו לא יודעת מה, זה היה סיום של החיפוש" (עמ' 61 שורות 2-3). העדה הכחישה גרסת השוטרים לנוכחותה לאורך החיפוש.

העדה יודעת לקרוא בעברית קצת. היא ראתה בעדותה במשטרה, כי לגבי העבודה של הנאשם לא נרשם דבר ולכן ביקשה להוסיף בכתב יד על גבי עדותה "אמרתי משהו אחר, שאני רוצה להוסיף לגבי העבודה של ודים שעובד

בעבודות שיפוט וגמר. אמרתי לו להוסיף את זה בבקשה כי לא ראיתי את זה פה" ובהמשך "ראיתי שלגבי העבודה הוא לא רשם שום דבר אז בגלל זה ביקשתי שירשום ביד" (עמ' 62 שורות 9-12). לטענתה, לא שמה לב שלא כתוב דבר בעדותה לגבי החיפוש. העד אונגר, ציין, כי לא היה כל לחץ במהלך חקירתה של העדה במשטרה.

לגבי חתימתה על ת/8 "אחרי החיפוש שכולם סיימו ויצאו, ירדתי למטה ונתתי את הת.ז. שלי והוא אמר תחתמי שהיה חיפוש" (עמ' 63 שורות 5-6) והשוטרים יצאו עם הארגזים.

העדה אישרה את האמור בשורה 35 לעדותה במשטרה, כי **נכחה בבית בעת החיפוש**.

העדה הודתה שדיברה עם הנאשם על עדותה בנושא החיפוש טרם מסירת עדותה בבית המשפט, "הוא אמר את זוכרת מה היה איך היה החיפוש. אמרתי לו כן זוכרת, סיפרתי לו כמו שסיפרתי פה. שהיה חיפוש רק בחדר שינה ושלמטה הם יצאו" (עמ' 66 שורות 15-16). לדבריה, הנאשם לא אמר לה דבר, אך ברור שהעדה הבינה מה מטרת הגעתה לעדות בבית המשפט.

העדה הכחישה דבריה במשטרה לפיהם כל מה שנמצא בחיפוש היה בפינת המטבח שזה מקום העבודה של הנאשם "לא נכון. לא אמרתי ככה. אמרתי שאצל ודים יש פינת עבודה בבית במטבח בחדר אוכל ושם המון המון מסמכים תכניות שלו של העבודה של השיפוצים, זהו זה מה שאמרתי. שכל המסמכים שיש בבית בדרך כלל זה פינת העבודה" (עמ' 62 שורות 22-24).

אין בידי לקבל הכחשה זו, שכן אף לשיטת העדה היא קראה את עדותה והוסיפה לגבי עיסוקו של הנאשם ומשלא תיקנה את החוקר בעניינים הנוגעים לחיפוש חזקה שאלה הדברים שמסרה. כשם שהעדה הוסיפה פרטים לגבי עיסוקו של הנאשם, כך יכלה להוסיף הערותיה והסתייגויותיה לגבי החיפוש ככל שהיו כאלה.

משלא הוסיפה בעדותה במשטרה דבר לגבי החיפוש, אישרה בחקירתה, כי נכחה במהלך החיפוש וחתמה על גבי ת/8 כעדה לחיפוש, אישרה ששוחחה עם הנאשם טרם עדותה בבית המשפט בקשר לסוגיית החיפוש לא מצאתי ליתן משקל לעדותה בפניי ולהעדיפה על פני זו שנמסרה במשטרה ומתועדת ב- ת/8. עסקינן בגרסה כבושה שנועדה לחזק את גרסת הנאשם במחלוקת שבין הצדדים לגבי חוקיות החיפוש.

16. **הנאשם מסר**, כי החיפוש החל עם הגעת השוטרים, וכי באמצע החיפוש הגיעה השוטרת ולכן רעייתו לא נטלה חלק בחיפוש, כשהיא ירדה לקומת הכניסה "הם כבר הוציאו את כל הדברים או שהם היו בפתח הבית" (עמ' 71 שורות 20-23), וזאת בדומה לגרסת רעייתו בפניי.

החיפוש ברכב ובבית "לא בו זמנית. סיימו את החיפוש ברכב העלו את כל הדברים הביתה והמשיכו את החיפוש בבית" (עמ' 76 שורה 7). בהמשך הוסיף, כי "... אלה שחיפשו למעלה אף אחד לא היה איתם. אני הייתי למטה אחרי זה הסתובבתי כי הם חיפשו במקביל גם בסלון גם במטבח" (עמ' 81 שורות 30-32). רעייתו נכחה בחיפוש בחדר השינה.

כשהוצג לו דו"ח החיפוש הנושא את חתימת רעייתו כעדה הסביר "היא היתה עדה. כל אדם נורמטיבי אם יבוא אליו שוטר ויגיד לו ערכנו חיפוש ותחתום אז הוא יחתום" (עמ' 82 שורות 19-20). ממנו לא ביקשו שיחתום על החיפוש. בהמשך אישר, כי מסר בחקירתו שרעייתו "ראתה את כל החיפוש וראתה מה שתופסים" (עמ' 83 שורות 3-4).

הנאשם הכחיש גרסת רעייתו לגבי שיחתם לפני העדות בבית המשפט לגבי החיפוש. לדבריו אמר לה שהיא תשאל שאלות ושתענה על מה שהיא יודעת.

17. הנאשם נכח בחיפוש לדבריו אף שלא שימש כעד לחיפוש ולא לקח חלק בחיפוש בחדר השינה. רעייתו של הנאשם חתמה שנכחה בחיפוש ואישרה הדברים בעדותה במשטרה ורק בעדותה בפני העלתה הסתייגויות לגבי נוכחותה בחיפוש.

18. לאור כל האמור, משנערך החיפוש בנוכחות רעייתו של הנאשם, לבקשתו של הנאשם לקיים החיפוש בנוכחותה בלבד, כפי שצוין בדו"ח החיפוש (ת/8) ועדויות השוטרים ודוחו"תיהם, הרי שלא נפל כל פגם בהתאם להוראות סעיף 26(א) לפקודה, ועסקינן בחיפוש שנערך כדין.

ב. חקירה בשפת החשוד

19. סעיף 2 בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002, (להלן- "חוק חקירת חשודים") קובע כי **"חקירת חשוד תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה"**. זאת כדי להבטיח שהחשוד מבין היטב את מהות החשדות הניצבים כנגדו ואת הליכי החקירה. הבנת החשוד את השפה היא חלק מזכות החשוד להליך הוגן.

20. סעיף 8 מוסיף וקובע, כי **"... (2) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של חשוד בשפה שבה היא מתנהלת, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי..."**.

אחד התפקידים העיקריים של התיעוד החזותי הוא הבטחת אמינות ההודעות. באמצעות התיעוד יכול בית המשפט לצפות במהלך החקירה ולהתרשם מאופן מסירת הדברים על ידי הנאשם וקשייו בשפה העברית.

21. אין חולק כי זילבן היה חשוד בעת שמסר עדויותיו במשטרה.

בעדותו בפני העד לא טען שביקש מתורגמן בחקירתו ולא נתנו לו, הדבר עלה רק בעקבות שאלות שנשאל במהלך עדותו. ניכר היה שהוא מבין עברית אך העדיף שעדותו תישמע באמצעות מתורגמנית.

22. השוטר **בנון** מסר שחקר את העד זילבן ולא היו כל בעיות בשפה. למיטב זכרוננו זילבן לא ביקש מתורגמן במהלך חקירתו ואם היה העד מבקש או שהחוקר היה מתרשם שיש צורך במתורגמן, הרי שהיה מזמן מתורגמן ולצורך כך היה עוצר את החקירה בכל שלב.

לדבריו, דובר בחקירה יחסית קצרה של זילבן **"... ואם היה קושי ואפילו קטן בשפה בהבנת השפה, הייתי קורא לקצין ומחליט איתו מה לעשות בנוגע לכך, דבר שלא היה"** (עמ' 36 שורות 17-18). עוד הוסיף שהחקירה הייתה נינוחה ולא היה בה שום דבר מלחיץ. העד לא ידע על בעיה רפואית של זילבן.

23. **אבי מונקר** סיפר, כי כאשר נחקר אינו מבין את השפה העברית **"צריך מתורגמן ושהחקירה תהיה מתועדת"** (עמ' 43 שורה 11), בדרך כלל יודעים זאת בשלב השיחה עם הנחקר ולפעמים אף לפני כן. שלל טענות העד זילבן, כי אף שאינו שולט בשפה העברית לא היה מתורגמן בחקירה והשיב **"אנחנו מבינים שזה בעיה חמורה. אנחנו גם רוצים לתקשר ולשמע תשובות. ואם לא מבינים אותנו אז איך, הרי החקירה היא בשבילנו. אם לא אצליח לתקשר איתו בצורה ראויה איך אקבל תשובות ראויות"** (עמ' 45 שורות 3-5).

24. **זילבן** בעדותו **ת/23** מיום 20.12.15 מסר **"אני רוצה לציין שאני מבין עברית אבל מבקש שתדברו לאט כי אני לא מבין כל כך טוב"** (שורות 3-4). זו הייתה חקירתו השנייה של זילבן וזה המקום היחיד בו התייחס

לקושי אפשרי בשפה העברית, וגם פה נאמר שהוא מבין עברית ורק מבקש מהחוקרת לדבר לאט.

בעדותו בפני מסר העד, כי אינו שולט בשפה בעברית:

"ש. אני מתרשם שפה ושם אתה מבין עברית, פה ושם אתה מהנהן. העברית שלך לא טובה, לא שוטפת.

ת. אני מבין אותך 50%, אני יכול לדבר אבל לא טוב, בום בום (ללא תרגום)". והוסיף שאינו קורא בשפה העברית" (עמ' 51 שורות 19-21).

עוד טען, כי "(משיב לפני תרגום) ביקשתי אבל אמרו לי אתה יודע עברית ואנחנו נהיה איתך, נתייחס בהבנה ונדבר משפטים פשוטים ונעזור לך במחוות ובתמונות" (עמ' 51 שורות 26-27).

העד אישר, כי הבין שהוא חשוד בתיק והוא הבין את חשיבות הרישום בחקירה "הכל חשוב" ועמד על כך שביקש מתורגמן. לדבריו, הוא חתם על ההודעות שמסר, כי לא חשב שיש לו אפשרות לסרב (עמ' 53 שורות 3-5). כשנשאל איך במשך 3 חקירות שהתקיימו ב- 3 מועדים שונים לא חשב להגיד שאינו מבין עברית ולכן לא יחתום על הודעותיו השיב "פלוס מינוס הבנתי את השאלות. זה לא משפט, זה חקירה" (עמ' 53 שורה 8).

בהמשך נשאל על ידי ב"כ הנאשם האם ידע על זכותו להיחקר עם מתורגמן והשיב "לא. חשבתי שזה תלוי ברצון שלי ולא בזכות" (עמ' 53 שורות 25-27).

25. התרשמתי, כי לא הייתה לעד מגבלה בשפה העברית, וכי צורך זה לא התעורר, לא מצד הנאשם ולא להתרשמות החוקרים שחקרו אותו, וכל שביקש העד בעת גביית עדותו השנייה (ת/23ב') הייתה שהחוקרת תדבר לאט.

מכל מקום לא מצאתי כל קשר בין קושי בשפה העברית לסתירה בשאלת זיהוי של הנאשם בסרטון שהוצג לעד.

ג. קבילות הודאות העד זילבן - סעיף 10 א' לפקודת הראיות

26. סעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע, כי נדרשים שלושה תנאים לקבילותה של אמרת חוץ של עד; שמתן האמרה הוכח במשפט, שנותן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדדים הזדמנות לחוקר ושהעד שונה מן האמרה בפרט מהותי או שהעד מכחיש את תוכן האמרה או טוען, כי אינו זוכר את תוכנה.

27. כמצוות סעיף 10א(ג), העדפת אמרת חוץ של עד על פני עדותו בבית המשפט תהא מטעמים מיוחדים שיירשמו ולצורך כך יתחשב בית המשפט בנסיבות העניין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט.

28. העד זילבן לא סיפק הסבר המניח את הדעת לפער שבין זיהוי הנאשם במהלך חקירתו בתיעוד המצולם לבין הכחשת זיהוי זה בעדותו בפניי. יתירה מכך, אם בבעיות שפה עסקינן היה מצופה שהפערים יהיו במלל שמסר ולא בשאלה שהיא פשוטה יחסית כמו זיהוי האדם המתועד במצלמות האבטחה.

29. באשר למהימנות ההודעות, הערכת משקלה של אמרת חוץ שהתקבלה לפי סעיף 10א(א) כמוה כהערכת משקלה של עדות רגילה.

30. מהודעות זילבן במשטרה עולה אמינות רבה, בניגוד לעדותו המתחמקת בפניי. בנוסף, זילבן לא מסר כל גרסה מפלילה כנגד הנאשם, כל שעשה היה לזהות את הנאשם בסרטון האבטחה שהוצג לו. זאת מרצונו וללא שהופעל

עליו לחץ כלשהו, ולכן אין בקיומן של סתירות כדי להפחית ממשקל ההודעות, ובענייננו ממשקל הזיהוי.

31. הזיהוי של הנאשם על ידי זילבן בחקירתו במשטרה היה ספונטני. לזילבן לא הייתה כל סיבה להפליל את הנאשם, שהוא חברו. הוא הופתע מהשימוש של הנאשם בתמונתו אך גם אז לא ייחס לנאשם כל חשד לפלילים למעט זיהוי בסרטון שהוצג לו.

32. **אבי מונקר** העד כאמור לא זכר את חקירתו של זילבן. העד שלל שהטחת החוקר עד זילבן, כי מדובר בסרטון בנאשם היה בה ללחץ על העד והוסיף "אין פה שום לחץ, גם מקריאת החקירה מבינים שאין פה לחץ, בוודאי שלא לחצתי על החשוד באותה עת. יש שאלה אחת אני אומר לך שזה ודים אתה מאשר לי, הוא אומר שלא. שהוא לא נראה כמו ודים. זהו. פה נגמר העניין הזה. אם אתה רואה בזה לחץ אני לא. חוץ מזה שבסרטון הבא הוא כן מאשר לי. אז איזה לחץ" (עמ' 45 שורה 20 ושורות 27-30).

לא היה שום לחץ על העד בחקירה, בחלק מהסרטונים הוא זיהה את הנאשם ובחלק לא.

33. **זילבן** הכחיש את הודעותיו במשטרה רק בנוגע לשאלת זיהוי של הנאשם בסרטון שהוצג לו.

ככלל העד שיתף פעולה עם שאלות ב"כ הנאשם להבדיל מיחסו העיון לשאלות ב"כ המאשימה.

עדותו נמסרה באמצעות מתורגמנית לשפה הרוסית. כאשר בחלקים ממנה השיב בעברית ללא סיוע המתורגמנית.

34. אומר כבר עתה, העדפתי את עדותו של העד זילבן במשטרה על פני זו שמסר בבית המשפט בכל הנוגע לשאלת זיהוי הנאשם בסרטון שהוצג לו. התרשמתי שהעד זיהה את הנאשם במהלך חקירתו אך ביקש להגן על הנאשם בגרסה שמסר בבית המשפט, שכן את יתר דבריו במשטרה אישר ולא היה לו כל הסבר המניח את הדעת לפער שבין הזיהוי במשטרה להכחשת הזיהוי בעדותו בפניי. בפניי שב וטען שלא היה תרגום בחקירתו, מבלי שהעלה קשר בין סוגיית התרגום לרישום השגוי של דבריו בדבר זיהוי הנאשם בסרטון שהוצג לו, שכן למעט זיהוי הנאשם לא העלה העד כל טענות לגבי רישום דבריו באף אחת משלוש חקירותיו.

35. העד זילבן סיפר בעדותו בפניי שהוא מכיר את הנאשם מזה כמה שנים והם "מכרים טובים". לדבריו לא היה לו קשר עסקי עם הנאשם.

אישר שהוצג לו הסרטון מהעסקה בפז במהלך חקירתו במשטרה. כאשר נתבקש לזהות את האדם המופיע בסרטון השיב "רואה שם גבר" (עמ' 47 שורה 24).

כאשר נשאל אם הוא מזהה מישהו מהדמויות השיב "אני הבנתי למה שואלים אותי את השאלה הזו, ואני רוצה להגיד שכבר היו לי איזה כמה פעמים במשטרה. הראו לי כמה סרטונים ואמרתי שאני רוצה לראות משהו, ולפחות פה אפשר לראות בערך את משהו שאני יכול אולי להגיד. ראיתי כמה סרטונים עם גבר, שאלו אם אני מזהה שם את ודים, לכמה אמרתי לא לא לא ואחד מהם זה היה פלוס מינוס דומה הגוף שלו היה דומה, אבל איזה מהם הסרטונים הכוונה אני לא זוכר" (עמ' 47 שורות 26-30).

בכל פעם שהוצגה לו עדותו במשטרה בה זיהה את הנאשם שב וטען שלא היה מתורגמן, וכי הדברים אינם מדויקים, וכי מדובר באדם דומה אבל לא זיהה את הנאשם "... היו כמה סרטונים והתשובה שלי לגבי אחד מהם היתה פחות או יותר. פה אני לפחות רואה את הגוף שאולי, אבל אף פעם לא אמרתי בוודאות שזה ודים" (עמ' 48 שורות 1-3). גם כשהוצגו לו תמונות שהופקו מהסרטון טען "אני חושב שזו תמונה שראיתי בחקירות ואמרתי שבגוף זה פחות

או יותר שזה דומה (ללא תרגום) (עמ' 48 שורה 5). העד שב וטען "אף תשובה חיובית אז לא נתתי. אמרתי אפשר לפחות אולי להגיד שהגוף של הבן אדם הזה דומה לגוף של ודים" (עמ' 48 שורות 14-15).

נוכח הפער בין הדברים שמסר בחקירתו במשטרה לעדותו בפני הוכרז העד כעד עוין. העד אישר, כי נחקר שלוש פעמים במשטרה, ואישר את חתימותיו על גבי החקירות.

כשהוצגה לו התמונה מהסרטון מהמרת הכספים שוב העלה טענות לגבי התרגום בחקירה וטען "... חוקרים דיברו איתי מאד יפה בצורה אינטליגנטית, עזרו לי עם ההבעת פנים וג'סטות. הכוונה למחוות. הראו לי כמה סרטונים, אני לא זוכר כמה, אבל נדמה לי שבתמונה הזאת, כשאני מסתכל על התמונה הזאת, בסרטון, אני אמרתי פה לפחות פחות או יותר אפשר להגיד שהגוף שלו דומה" (עמ' 49 שורות 15-20).

בסרטון ובתמונה שהוצגו לו מהמרת הכספים שב ושלל זיהוי של הנאשם. כשהוצגה לו תמונה של הנאשם שהוצגה לו בחקירה אישר שזה הנאשם, כשהוטח בו שזה אותו אדם שנראה בסרטונים השיב "אני רואה משהו דומה. של הגוף של האדם שאמרתי אבל הסרטונים האחרים לא" (עמ' 50 שורה 19).

בשלב זה הוגשו הודעות העד (ת/23 א' - ג') והעד העיר "... אין שום קשר ביני ובין ודים. לא עסקים ולא פגישות. שום דבר. כל המילים של התובעת לגבי הקשר שלי עם ודים אני אומר שאין שום בסיס" (עמ' 50 שורות 25-26).

בחקירתו הנגדית סיפר, כי במהלך חקירותיו במשטרה חש ברע ונתנו לו כוס תה כל פעם, אז לא ידע שהוא חולה סרטן, וכי חרף העובדה שהחוקרים התייחסו אליו יפה, הרי שנוכח מצבו הרפואי היה נתון בלחץ באותה העת.

36. בשים לב לכל המפורט לעיל, נסיבות מתן ההודאות במשטרה, העובדה שהעד זיהה את הנאשם בחקירתו במשטרה זיהוי ספונטני, לא מדובר בגרסה מפלילה, והעובדה שהעד לא הכחיש את יתר אמירותיו במשטרה, אלא רק את מה שמסבך את הנאשם, שהינו חברו, והוא זיהויו בסרטון, והעדר הקשר בין בעיות שפה לזיהוי הנאשם בסרטון, מצאתי להעדיף כאמור את הודאותיו במשטרה על פני עדותו בפניי.

ד. האישומים הראשון והרביעי

37. הוגשו המוצגים ת/18 תמונה של חלק מהמוצגים שנתפסו ברשות הנאשם. ת/19 שהם מסמכי משרד הפנים על שם צ'פרוב וזילבן ואין כל קווי דמיון ביניהם בתמונה שצירפו לבקשותיהם.

ת/31 צילום של תעודת הזהות המזויפת הנושאת את פרטיו של צ'פרוב עם תמונתו של זילבן ו- ת/26 חוות דעת הקובעת, כי תעודת הזהות מזויפת.

38. מדו"ח הפעולה של השוטר כהן משה (ת/1) עלה שבמושב הקדמי שליד הנהג היו שני תיקים. בתיק השחור "היו מסמכים שונים, חותמות, ומחשב נייד... ובנוסף מעטפה לבנה ובתוכה 10 ניילוניות/כיסויים של ת"ז ישראלית, 10 דפים ריקים של ת"ז ישראלית". הנאשם מסר שאינו יודע דבר לגבי המעטפה. בתיק החום היה "סכום כסף גדול". במושב האחורי נתפסה מדפסת. בחיפוש בבית הנאשם נתפס בחדר "סכום גדול ארוז בגומיה". בשולחן העבודה של הנאשם נתפסו מוצגים נוספים.

בעדותו בפניי מסר, כי על פי הרישום בדו"ח הפעולה, המעטפה שנתפסה הייתה פתוחה. אם היה מוצא מעטפה סגורה היה רושם זאת. גם בחקירתו הנגדית עמד על כך שהמעטפה הייתה פתוחה ולא סגורה "אם המעטפה הייתה סגורה והייתי נאלץ לפתוח אותה, באופן וודאי שהייתי כותב" (עמ' 16 שורה 18). הוא עמד על דעתו, גם כשהוטחה בו גרסת הנאשם לפיה המעטפה הייתה פתוחה.

את דוה"פ שלו רשם בתחנה אך עמד על כך "... שהסדר הכרונולוגי פה מאוד מאוד מסודר ומופרד מכל ראייה או איזושהי תפיסה כזו או אחרת" (עמ' 17 שורות 28-30).

39. **לביאה מדמוני**, נציגת משרד הפנים, עוסקת בתחום תעודות הזהות משנת 1994. בתקופה הרלוונטית שימשה כסגנית מנהלת לשכה ועסקה בכל התחומים הקשורים למרשם ואזרחות, הנפקת תעודות לידה, תעודות זהות וכו'.

על התעודה האמורה סיפרה העד "שתאריך הנפקה שהופיע בת"ז תאם לתאריך הנפקה בקובץ המרשם", וכי "מעבר למס' הזהות, שם משפחה, שם פרטי, כל שאר הפרטים זה תאם את הקובץ. מה שלא תאם זו התמונה שהופיע בת"ז לבין התמונה שהופיעה בתיק של האזרח" (עמ' 37 שורות 20-21).

על המסמכים בת/19 הסבירה "הדף הראשון זה שאלון רישום שכולל מס' זהות, מס' הזהות ניתן בנתב"ג כשעולה מגיע לישראל... וזו הייתה ת"ז הראשונה של אלכסיי, הראשונה מבחינת הנפקה" (עמ' 37 שורות 23-25).

אשר לתמונה בת/19 הוסיפה "התמונה המוטבעת באשרת העולה, זהה לתמונה שבשאלון זיהוי עולה ששייכת לאלכסיי" (עמ' 37 שורה 32).

עמוד 7 באסופת המסמכים הוא "בקשה לת"ז של מישהו אחר, מר זילבן סרגיי". זהו הטופס אותו מילא כדי לקבל תעודת זהות. לטופס זה צירף תמונה (עמ' 38).

הוצגו לעדה המוצגים מהאישום הרביעי (ת/17) והיא הסבירה "הראשון זה דף לימינציה לת"ז, והשני זה דפים להדפסת ת"ז", וכי "אלו דפים שאנו עושים בהם שימוש בלשכות להדפסת ת"ז, ודף לימינציה אחרי שהטבענו את הת"ז אנו מכניסים למכונה ובעצם סוגרים את תעודת הזהות" (עמ' 38 שורות 15-18).

עוד הסבירה העדה "החומרים האלה הם חומרים מסווגים אותם אני מקבלים ממשרד הפנים בי-ם, כל לשכה מקבלת כמות מסוימת שמאופסנת בכספת, בכל קופסא ניתן לראות שיש מס' סדרתי מאחורה. בכל קופסא 1,000 דפים כאלה שמסודרים לפי סדרה" (עמ' 38 שורות 20-22).

העדה הוסיפה, כי מה שנתפס ברשות הנאשם "על פניו זה נראה מאוד מקורי" (עמ' 38 שורה 24). והוסיפה, "אני יכולה רק להעיד לפי מה שראיתי. אני לא חוקרת מסמכים ולא יכולה לומר בוודאות אם זה מזויף" (עמ' 39 שורות 11-12).

40. **זילבן** שלל היכרות עם בני הזוג צ'ופרוב. לדבריו, התמונה בתעודת הזהות המזויפת היא שלו והיא צולמה לפני 10 שנים בארץ. הוא לא נתן את התמונה לאיש, ואין לו מושג איך היא הגיעה לתעודת הזהות המזויפת.

העד ראה את תעודת הזהות המזויפת לראשונה במשטרה בזמן החקירה. בתקופה בה צולמה התמונה בתעודת הזהות המזויפת כלל לא היה בקשר עם הנאשם.

41. **מזורוב אוקסנה** מסרה שהתמונה בתעודת הזהות המזויפת היא של זילבן, אותו ראתה "פעם פעמיים" באירוע חברתי לפני כשנה ובחתונה שלהם (עמ' 64 שורה 25).

לא ראתה את תעודת הזהות המזויפת בביתם, מה שנתפס היה בפינת העבודה של הנאשם והיא לא נוגעת במסמכים שיש שם.

שללה היכרות עם בחורה בשם סבטלנה או מר צ'ופרוב. אם הנאשם היה מקבל משהו לשמור עליו לתקופה כלשהי הוא היה מעדכן אותה. לא ידוע לה שהוא שמר על חפצים בשביל אדם אחר.

42. מ- **9/ת** חקירת הנאשם מיום 14.12.15 עלה שהוא עובד בתחום השיפוצים ובחלוקת משלוחים של שופרסל מזה כשנה. הוא מצוי בפשיטת רגל ולכן אין לו נכס, רכב או חשבון על שמו.

אשר למסמכים שנמצאו ברשותו ושייכים לצ'ופרוב הסביר "**אני עבדתי אצל אלכסיי כחודש וחצי בתור מפקח על בנייה וחלק מן הדברים הוא ביקש ממני לאסוף את הצ'קים הללו**" (שורות 81-82). את הצ'קים היה אמור להעביר ליבגני.

כאשר נשאל מדוע נתפסה תעודת זהות של צ'ופרוב ברשותו השיב "**יכול להיות שזה היה בתוך השקית של אשתו שהיא שמה בבית שלי לפני כשלוש שבועות וביקשה למסור את השקית לאח של אלכסיי בשם סרגיי והוא היה אמור לצלצל אלי ולאסוף את השקית אבל לא היה טלפון ממנו וככה השקית הייתה הצלי (אצלי- אס"ח) שלוש שבועות ברכב עד המעצר שלי**" (שורות 95-96).

כאשר הוטח בו שבחיפוש נמצאה תעודת זהות מזויפת על שם צ'ופרוב השיב "**אני הייתי במהלך כל החיפוש ובבית שלי לא נמצא שום דבר כזה על שם צופרוב אלכסיי זה היה ברכב שלי בשקית שאמרתי**" (שורות 99-100). כאשר הוצגה לו אותה תעודת זהות השיב "לא נמצא אצלי בבית" (שורה 105).

43. ב- **9/ת** חקירת הנאשם מיום 14.12.15, מסר לגביזחות המצולם בתמונה על גבי תעודת הזהות המזויפת "**לא מכיר את האדם הזה שבתמונה כלל לא דומה לאלכסיי**" (שורה 107).

לדבריו, צ'ופרוב טס לחו"ל לטפל בסידורי הקבורה של אמו באוקראינה ואמור לשוב ארצה ביום 9.1.16. כך שבהזדמנות הראשונה הנאשם לא ציין למי שייכים המעטפה והמוצגים.

44. ב- **10/ת** חקירת הנאשם מיום 20.12.15 מסר לגבי תעודת הזהות המזויפת "בחקירה קודמת מסרתי **שהתעודה ככל הנראה הייתה בשקית שהשאירה אצלי צ'ופרוב סבטלנה בבג' של הרכב שלי...**" (שורות 9-10). היא הביאה לו את השקית כדי שימסור אותה "לאחיו של אלכסיי" (שורה 19).

הוא קיבל את השקית לפני כחודש ולא פתח אותה. שב וטען שהתעודה של צ'ופרוב לא נמצאה בביתו אלא ברכב.

על הספחים הריקים לתעודת זהות הסביר שהם כנראה היו בשקית ברכב עם יתר המסמכים.

הנאשם אישר שהוא מכיר את סרגיי זילבן, כאשר הוצג לו צילום תעודת הזהות והוא נתבקש להסביר מי האדם בתמונה השיב "**לא יודע. יש דמיון רחוק לסרגיי זילבן**" (שורות 185-190). **כאשר הוטח בו שהאדם בתמונה הוא זילבן השיב "אין תגובה"** (שורה 192).

45. **הנאשם**, בעדותו בבית המשפט בדומה למענה לכתב האישום, הכחיש שזיף את תעודת הזהות של צ'ופרוב או תמונתו של זילבן או אחר, בהתייחס לאישום הראשון.

לדבריו, הוא החזיק בשקית סגורה ברכבו, וזו שייכת לגב' צ'ופרוב. יתר הדברים נתפסו בביתו. כל מה שנתפס ברכב הוכנס הביתה ונרשם.

צ'ופרוב התקשר אליו מחו"ל וביקש ממנו למסור את השקית לבן דודו, כעבור שעותיים גב' צ'ופרוב הגיעה אליו, הסבירה שהיא חייבת לטוס דחוף לחו"ל ומסרה לו את השקית. מאז לא היה לו קשר עם בני הזוג. לדבריו השקית הייתה "קשורה" (עמ' 75 שורה 13), הוא שם אותה בתא המטען של הרכב ולא פתח אותה. כשהוטח בו שכל העת דיבר על מעטפה ורק בעדותו בבית המשפט טען שמדובר בשקית הסביר "בתוך השקית שפתחו הבלשים היתה מעטפה לבנה סגורה" (עמ' 73 שורה 18). עמד על דעתו שהדברים נתפסו בתא המטען ולא במושב, כפי שנטען בדו"חות הפעולה. לדבריו, אחד הבלשים, לא זוכר מי, הוא שפתח את המעטפה עם מספריים. אחר כך צ'ופרוב ניתק את הטלפון שלו ולא ניתן היה ליצור איתו קשר. אישר, כי השקית הייתה ברשותו כ- 3 שבועות.

הנאשם מכיר את מר צ'ופרוב מיולי 2015. אף שלא ידע מה הכילה אותה שקית שנמסרה לו, לא פתח לראות את תכולתה. אין לו הסבר מדוע לא עדכן את רעייתו בעניין השקית.

לגבי תעודת הזהות המזויפת מסר שיש "דימיון לסרגיי" (עמ' 77 שורה 20). כשהוטח בו שרעייתו זיהתה את זילבן בוודאות לא היה לו הסבר והוא הוסיף "יש דימיון, לא במאה אחוז" (עמ' 77 שורה 28). כשעומת עם גרסתו במשטרה, שם לא אמר שזה דומה לסרגיי, אלא הסתפק באמירה שזה לא מר צ'ופרוב השיב "אני 20 פעם במהלך החקירות ראיתי את ת.ז. ואני יודע שזה של סרגיי, אבל התמונה לא הכי דומה" (עמ' 77 שורה 31).

הנאשם עמד על הכחשתו שהמעטפה הייתה פתוחה, אך אישר שלא אמר שזה שייך לצ'ופרוב "הסברתי להם, כל הבלשים היו במקום וראו איפה זה נתפס. הבלשים היו חלק מהחיפוש, אז הוא התחיל לשאול איך אני רוצה להסביר כל דבר ודבר ואמרתי שאסביר כל דבר בנפרד כשישאלו אותי" (עמ' 78 שורות 3-5). שב וטען שהסביר לבלשים שזה לא שלו אך לא טען שאמר להם למי שייכים הדברים.

לגבי האישום הרביעי טען הנאשם, כי המשטרה החזירה לו את כל הציוד לאחר בדיקה, וכי כל מה שהוחזר לו הוא השיב לבעליו, לרבות צ'קים שנמסרו לפקודת מר צ'ופרוב (עמ' 84).

46. לא נתתי אמון בגרסתו המתחמקת של הנאשם, אשר לא מסר בהזדמנות הראשונה, כי השקית על תכולתה שייכת למר צ'ופרוב ולגרסתו המתחמקת בחקירה לגבי התמונה של זילבן על גבי תעודת הזהות המזויפת. העדפתי את גרסת השוטרים, כי המעטפה הייתה פתוחה, דבר שאף נתמך בשימוש שנעשה בתעודת הזהות המזויפת ובכרטיסי האשראי שהיו במעטפה.

47. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי הוכח שתעודת הזהות הינה מזויפת, וכי הנאשם עשה בה שימוש, וכי הנאשם החזיק בכיסויים בלימינציה של תעודות זהות וספחים ריקים של תעודות זהות.

ה. האישומים השני והשלישי ושאלת הזהו

48. הנאשם הכחיש שהוא המצולם בסרטונים המתעדים את המעשים שבאישומים השני והשלישי.

49. ב- 10/ת חקירת הנאשם מיום 20.12.15 אישר, כי נמצאו ברשותו 7 כרטיסי אשראי על שם צ'ופרוב אשר היו בשקית שהשאירה רעייתו. כאשר נשאל איך בוצעו עסקאות בכרטיסי האשראי לאחר שגב' צ'ופרוב טסה לחו"ל השיב "אין סיכוי" וחזר שוב ושוב על צמד המילים "לא יכול להיות" (שורות 108-118).

50. ב- 11/ת 24.12.15 חקירת הנאשם מיום 24.12.15 הכחיש שימוש בכרטיסי אשראי של צ'ופרוב. טען שקיבל את השקית מגב' צ'ופרוב ביום 17 או 18 לנובמבר 2015 ומאז לא בוצעו כל עסקאות בכרטיסי האשראי. כרטיסי האשראי היו ברשותו כל העת. לשאלה כיצד בוצעו העסקאות אם כרטיסי האשראי היו נעולים ברכבו כטענתו השיב "אינני יודע. אתה יכול לבדוק כל עסקה" (שורה 18).

הכחיש שביצע את העסקה בתחנת דלק פז. הוצגו לו תמונות וסרטונים והוא לא זיהה את האדם שנראה בהם. הכחיש שמדובר בו.

כאשר הוצגה לו תעודת הזהות באמצעותה בוצעה העסקה בהמרת הכספים אישר "**היא דומה לתז. שנתפסה אצלי ברכב**" (שורה 48) **וציין שאינו יודע מי בתמונה**. כשהוטח בו שזו תמונה של זילבן טען שאינו יודע. כשהוצגו לו הסרטונים הכחיש שמדובר בו.

51. מ- 12/ת מסמכי המרת הכספים מיום 15.11.15 מצוי תיעוד העסקאות שבפרט האישום השלישי, והכל בשימוש בתעודת הזהות המזויפת של צ'ופרוב ובכרטיסי האשראי שלו.

52. **הנאשם** בעדותו בפניי שב והכחיש שעשה את המיוחס לו באישומים השני והשלישי.

לגבי האדם המצולם בעסקאות הנ"ל טען "זה לא אני", וכי הדמיון הוא "**רק במבנה גוף**" (עמ' 79 שורות 14-16). כשהוטח בו שהשוטרים זילבן זיהו אותו ואפילו רעייתו זיהתה אותו ב- 70% השיב "**דומה אולי במבנה גוף**" (עמ' 80 שורה 1).

לגבי זיהויו על ידי זילבן בחקירתו מסר "שיכול להיות שיש דמיון, גם אני ראיתי את הסרטונים, ברגע שיש בן אדם אחד שיושב מולם ולא הרבה אנשים אז זו הסיבה" (עמ' 71 שורות 27-28).

הנאשם אישר, כי בשקית שנמסרה לו היו גם כרטיסי אשראי. לגבי העובדה שבוצעו עסקאות בזמן שכרטיסי האשראי היו ברכבו במעטפה סגורה לדבריו, טען שהעסקאות בוצעו לפני שהמעטפה הגיעה אליו, "**ברגע שזה הגיע אלי השקית לא נפתחה ולא יצאה מהרכב**" (עמ' 78 שורות 28-31). הוטח בו, כי ידע שצ'ופרוב אינו בארץ ולכן ניצל זאת ועשה שימוש בתעודת זהות מזויפת ובכרטיסי האשראי שלו והשיב "אני הסברתי את כל מה שהיה. הסברתי. אין לי הסבר אחר. אין לי הסבר נוסף" (עמ' 83 שורה 21).

53. ממזכר השוטר **מונקר** מיום 24.12.15 (22/ת), עלה שהוא צפה בסרטון של המרת הכספים וזיהה את הנאשם בוודאות לאור היכרות עם הנאשם "... מחקירותיו השונות בתיק הזה וכן מדיוני הארכת המעצר שהשתתפתי בהן".

מונקר הוסיף בעדותו בפניי, כי זיהויו של הנאשם הוא ב- 100%. העד אישר, כי זיהה את הנאשם בסרטונים. לגבי וודאות הזיהוי הוסיף "**100 אחוז. כמו שראיתי עכשיו את ודים בחוץ הוא הגיע לפה ישר זיהיתי אותו. שנתיים כמעט שלא ראיתי אותו**".

משער שנכנס ויצא מחדר החקירות של הנאשם גם אם לא רשום שנכח במהלך גבייתו.

54. ממזכר השוטר **בנון** מיום 24.12.15 (16/ת) עלה, שזה צפה בסרטון מהחנות בתחנת דלק פז וזיהה את הנאשם בצילום "**גם בפניו, בגופו, שיער, צבע גוף, הליכה**.....". 17/ת הן שתי תמונות שהופקו מהסרטון בחנות.

בנו מסר בעדותו בפניי, כי פגש מספר פעמים בנאשם ולאחר מכן צפה בסרטון וזיהה אותו. לדבריו, אין סיכוי לבלבול בין שני המעורבים הנאשם וזילבן, כי הם שונים פיזית במאפיינים כמו שיער, תנועות וצורת גוף. בחקירתו הנגדית אישר, שהיה חלק מצוות החקירה בתיק של הנאשם אך לא חקר אותו.

לגבי הזיהוי מסר שמדובר בזיהוי ודאי, כי הנאשם מוכר לו מהתחנה מימי החקירה, עת ישב איתו בחוץ כמה פעמים.

55. **ת/23א'** חקירת **זילבן** מיום 14.12.15 בה אישר, כי הנאשם והוא חברים מזה כשנה, שנתיים והפעם האחרונה שנפגשו הייתה בחתונה של הנאשם לפני כחודש או חודש וחצי. העד מסר תיאור של הנאשם וכשהוצגה לו תמונת הנאשם (התמונות מ- ת/31) אישר שמדובר בנאשם. הכחיש היכרות עם מר צ'ופרוב.

כשהוצגה לו תעודת הזהות המזויפת השיב **"טוב אני מזהה את התמונה שלי ושל החולצה הצהובה הזו ואני רואה שהשם מופיע שם הוא לא השם שלי, אני בשוק שאני רואה את זה, אני באמת פעם עשיתי כמה שטויות בספרד וגם הייתי בכלא שם חמש שנים אבל מאז שחזרתי לארץ אני רק משלם הכל ורוצה להיות ישר, אני ממש בשוק שיש תעודת זהות מזויפת שלי בבית של ואדים למה הוא עשה דבר כזה"** (שורות 54-57). הכחיש קשר עסקי עם נאשם.

56. **ת/23ב'** חקירת **זילבן** מיום 20.12.15 שב על כך שהופתע לראות את תמונתו על גבי תעודת זהות מזויפת ואין לו כל הסבר לכך. התמונה שעל גבי התעודה צולמה לפני 9 או 10 שנים.

57. **ת/23ג'** חקירת **זילבן** מיום 24.12.15 בה הוצג לו הסרטון מהמרת הכספים והוא הכחיש היכרות עם הגבר והאישה שמתועדים בו. בהמשך השוטר מונקר הטיח בו שזה הנאשם והלה השיב **"זה לא נראה כמו ואדים"** (שורה 18). לאחר מכן הוצג לו סרטון מתחנת דלק פז ולגביו מסר **"אני רואה ומזהה בוודאות את ואדים ונטלני"** (ורטילני- אס"ח) (שורה 21).

כאשר הוצגה לו תעודת הזהות המזויפת עם תמונתו עליה השיב **"אני עכשיו מבין על מה כל הסיפור אני מבין שואדים זייף לי את התעודה להתחיל לחגוג על התעודה המזויפת שיש את התמונה שלי עליה, אני ממש עצבני ולא רגוע עכשיו"** (שורות 32-33) ושב והכחיש כל קשר לאותן עסקאות שהוצגו בפניו. ובהמשך הוסיף **"אני בשוק שהוא לקח כסף עם תעודת זהות מזויפת שלי, אני לא עשיתי את זה"** (שורה 41), וכי הנאשם **"הוא עשה את זה כדי לקבל כסף רק כסף"** (שורה 43).

58. במהלך עדותה בפניי הוצגו לעדה **מזורוב אוקסנה** תמונות של הנאשם והיא אישרה שמדובר בנאשם. גם כשהוצג לה הסרטון מהמרת הכספים זיהתה בו את הנאשם **"הוא דומה לודים"**. גם במקטע נוסף שהוצג מאותו סרטון השיבה **"הוא דומה לודים. לא יכולה להגיד מאה אחוז. אני לא רואה את הפנים. 70 אחוז"** (עמ' 64 שורה 12).

על ההבדל בין התמונות לסרטון מסרה **"כי פה (תמונות) רואים את הפנים"**.

כשהוטח בה שהתובעת כן זיהתה הנאשם בסרטון השיבה **"איך אפשר לראות את זה. אי אפשר להגדיל?"** ולאחר הגדלה השיבה **"כן זה דומה, אבל 100 אחוז לא יכולה להגיד"** (עמ' 64 שורה 19).

59. הסרטונים הוגשו כאמור לבית המשפט, צפיתי בהם והתרשמתי ממראה עיניים, כי האדם בסרטונים אלו הינו הנאשם (ר' ספרו של קדמי **"על הראיות"**, חלק שלישי, מהדורת תש"ע 2009, ע' 1189).

בסרטונים ב- **ת/29**, בחנות בתחנת הדלק, במצלמה מעל הקופה ניתן לראות את הנאשם עומד ומשלם בכרטיס אשראי, רואים את פניו של הנאשם בצילום מלמעלה, גם בזווית צילום זו ניתן לזהות את הנאשם. בצילום נוסף בחנות בצאתו ממנה פניו מול המצלמה וניתן לראות בבירור שמדובר בנאשם.

בסרטונים ב- **ת/13**, בהמרת הכספים מצולם הנאשם בשתי מצלמות, אחת קרובה מעל עמדת הלקוחות, כאשר רוב הזמן מצולם הנאשם כשראשו כלפי מטה ומדי פעם מבטו מופנה למצלמה והשנייה מרוחקת מעט מאחורי הקופאית כשהנאשם עומד מול מצלמה זו. הנאשם עומד שם עם אישה, הוא מבצע עסקה אחת, נותן לאדם אחר לקבל שירות ואז מבצע את העסקה השנייה ולאחריה את העסקה השלישית. פניו של הנאשם נראים בבירור הן במצלמה הקרובה אליו, עת הוא מרים ראשו או מסיט מבטו הצידה ובמצלמה המרוחקת הניצבת מולו. במצלמה מעל הקופאית ניתן לראות, כי לאחר הקלדת פרטי תעודת הזהות שהציג הוא מקבל שירות כאמור.

60. מכלול הראיות שלעיל מביאים אותי למסקנה חד משמעית, כי האדם אשר נראה בסרטונים הינו הנאשם שבפניי.

61. הנאשם זוהה כאמור באופן וודאי על ידי שני שוטרים שהכירו אותו מליווי בחקירה והארכות מעצר, כמו-כן זוהה על ידי חברו, זילבן במהלך חקירתו במשטרה. זאת ועוד, אף רעיותו של הנאשם זיהתה אותו עם כי לא בוודאות.

62. נפסק, כי גם זיהוי שאינו חד משמעי הינו בעל ערך כאשר הוא מצטרף לראיות אחרות, ויכול להוות בסיס איתן להרשעה, וכי היכרות מוקדמת בין המזהה לנאשם עשויה להפחית את הסיכוי לטעות בזיהוי(ע"פ 5668/14 **באטה מיכאלי נ' מדינת ישראל** (26.11.14)).

63. במקרה שלפניי, די היה בזיהוי של כל אחד מהעדים לבדו, אך בוודאי שהמכלול מלמד על זיהוי בעוצמה גבוהה, אם לא לומר וודאית, שכן נעשה על ידי חברו הקרוב של הנאשם, אשר בעדותו בפניי ביקש להגן על הנאשם. הזיהוי במשטרה נעשה לכאורה בניגוד לאינטרס של זילבן חברו של הנאשם.

64. נוכח האמור לעיל אני מוצאת כי הןבמישור הסובייקטיבי והן במישור האובייקטיבי, זיהו העדים נכונה את הנאשם, מדובר בזיהוי אמין ובעדויות השלובות זו בזו, המביאות כולן לאותה מסקנה (ראו ע"פ **2734/13 פלוני נ' מדינת ישראל** (2.10.14)).

65. הנאשם צולם בשני בתי עסק בצילומים ברורים, וצפיתי בסרטונים ואין כל צל של ספק שמדובר בנאשם. בשים לב לזיהוי של הנאשם בסרטוני האבטחה והעובדה שתעודת הזהות המזויפת וכרטיסי האשראי של מר צ'ופרוב היו ברשותו של הנאשם במועדים בהם בוצעה העבירה ונמצאו אצלו בעת החיפוש, אין כל ספק שהוכח, כי הנאשם הוא שביצע את המיוחס לו באישומים השני והשלישי.

ו. מחדלי חקירה

66. ב"כ הנאשם טען, כי התרשלה היחידה החוקרת עת לא בדקה טביעת אצבע על גבי תעודת הזהות המזויפת. כמו-כן היחידה החוקרת לא עשתה מאמצים לאתר את בני הזוג צ'ופרוב ולא ערכה מסדר זיהוי לקופאית בהמרת הכספים.

67. השוטר **מונקר** העיד, כי נעשו ניסיונות לאתר את מר צ'ופרוב אך לא ניתן היה ליצור איתו קשר כשהוא נמצא

במזרח אירופה.

העד מסר, כי הקופאית בהמרת הכספים רואה עשרות אנשים ביום ולכן לא היה טעם לערוך מסדר זיהוי. הוגש **ת/28** עדותה של סבטלנה קיטיציק מיום 21.12.15, לפיו אין לה היכרות עם הנאשם והיא אינה עורכת בדיקה מעמיקה של תעודת זהות המוצגת לה.

68. מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף קיומם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירה שיוחסה לו.

כך נקבע ברע"פ 3610/15 **סמיונוב נ' מדינת ישראל** (8.6.15) (פסקה 9):

"ואולם, אין במחדל חקירה זה או אחר, כדי להביא, בהכרח, לזיכויו של הנאשם. כפי שנפסק בע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (18.5.2006):

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירת המשטרה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו [...] על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות [...] נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין". (ראו גם ע"פ 9908/04 **נסראלדין נ' מדינת ישראל** (31.7.06) פסקה 9 וע"פ 3573/08 **עוואדרה ואח' נ' מדינת ישראל** (13.4.2010), פסקה 37).

בית המשפט מצווה לבחון משקלן של הראיות החסרות **"ואולם, השאלה אינה מה הראיות שהמשטרה לא השכיחה לאסוף, אלא כלום די בחומר הראיות, כמות שהוא, גם אם אפשר היה לחקור יותר, והאם הראיות החסרות מפחיתות במידה משמעותית את משקלן של הראיות הקיימות"** (ע"פ 4701/94 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (17.7.95), סעיף 3).

69. אין חולק, כי על גורמי החקירה חלה החובה לבצע חקירה מלאה, מקיפה ועניינית בכל אירוע אותו הם חוקרים וזאת כדי לחשוף את האמת.

יפים לעניין זה דבריו של כב' הנשיא ברק בע"פ 721/80 **תורג'מן נ' מדינת ישראל**, (5.2.81) (פסקה 9) **"מטרת החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות בחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכויו של החשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו"**.

70. בחנתי את הדברים ואני סבורה שדי בתשתית הראייתית שהונחה בפניי להוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר. איני מוצאת שמדובר בפגם מהותי ודי בתיעוד מצלמות האבטחה של החנות, הימצאות הראיות בידי הנאשם, בצירוף העדר הסבר המניח את הדעת מצד הנאשם, להוכחת אשמתו מעל לכל ספק סביר, ואין במחדלי החקירה להקים ספק או לפגום במארג הראיות שהוצג על ידי המאשימה.

לסיכום

71. נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי כי לא נפלו פגמים בחיפוש שנערך אצל הנאשם, ושוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו ועל כן אני מרשיעה אותו באמור בכתב האישום וכפועל יוצא מכך בעבירות הבאות:

באישום הראשון בעבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 לחוק.

באישום השני בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב.

באישום השלישי בעבירות של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עביר לפי סעיף 441 רישא לחוק, שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק והונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב.

באישום הרביעי בעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 18 לחוק כרטיס חיוב.

נוכח עמדת המאשימה אני מזכה את הנאשם באישום הרביעי מעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים